

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 1. Quomodo Justitiæ Virtus Jus suum Deo tribuere doceat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

C A P U T I V .

QUOMODO JUSTITIA CARITATI SUBORDINETUR, ET SUBSERVIAT.

Quia DEVS vult, ut se tum in seipso, tum in Proximo tanquam imagine sua amemus, atque erga utrumque varias actiones vel ab ipso praecipitas, vel certe per modum consilii dictatas exerceamus, hinc virtus necessaria est, per quam cuncte tribuamus, quod ipsi quounque titulo debetur, & haec Justitia vocatur, latius eam sumendo, prout Justitiae stirpe acceptae, de qua infra dicetur, opponitur, estque *Virtus supernaturalis inclinans ad id, quod cuique debetur, tribuendum.* Quia vero Personæ, quibus tale debitum persolvere tenemur, sub variis titulis & rationibus formalibus considerari possunt, hinc variae etiam species hujus virtutis rectè ab Ascetis assignantur, ut mox patebit.

§. I.

Quomodo Justitiae Virtus jus suum DEO tribuere doceat.

I. Prima Persona, cui Justitia jus suum tribuere docet, DEVS est, qui, quia est Author vitæ nostræ, atque adeò velut Dominus illius liberum de ea disponendi arbitrium habet, merito Supremum adorationis, vel, ut alii vocant, Latriæ cultum requirit; ad quem quidem cultum Religio ordinatur, idèoque definitur *Virtus supernaturalis inclinans ad debitum cultum DEO tanquam omnium rerum principio exhibendum.*

II. Exhibitetur autem illi hic cultus à Religione per sequentes actus. 1. Per *Devotionem*, quæ est promptitudo in omnibus, quæ ad divinum cultum & obsequium pertinet. 2. Per *Orationem*, quæ est elevatio mentis ad EVM, quâ decentia ab eo petuntur, habetque vim infallibilem impetrandi, si necessaria ad salutem, pro se, cum conscientia, fiducia ac pietate petantur. 3. Per *Adorationem*, râ coram DEO velut Authore bonorum omnium nos presterne-

sternimus. 4. Per *Sacrificium Missæ*, quo D E O tun
pus, tum sanguinem Filii sui in SS. Eucharistia existem
consecrationem offerimus; Estque hoc Sacrificium ideo
stantissimus Religionis actus, quia omnes perfectiones ve
rum Sacrificiorum eminentissimè continet; est enim in
mis *Sacrificium Latrepticum*, quia per id summum, q
quia est commemoratio cruentis Sacrificii in Cruce Ch
oblati. Est *Eucharisticum seu Laudis Sacrificium*, qui
dignissimo modo grates D E O pro acceptis beneficiis
runtur. Est *Propitiatorium*, quia in condignam sati
rem D E O pro nostris & aliorum peccatis offerunt. E
nique *Imperatorium*, quia per illud D E O oblatum ut
ritualia, quam temporalia bona copiosè impetram
DEVM tanquam Authorem gratiarum Sacramentorum
rendæ, & mentium nostrorum Sanctificatorem aga
& honoramus. 6. Per *Oblationem Primitiarum & Di
rum*, quibus Ministros Altaris sustentamus, atque in
quam Administris DEVM veneramur. 7. Per *Vic
riamentum*, quo urgente necessitate, vel alia gra
DEVM tanquam infallibilem Testem alicujus rei
mus, & adducimus. 9. Per *Annulationem seu Co
nsummationem*, quâ D E V M per quosdam titulos, v. g. per
suam bonitatem, aliasque perfectiones obsecramus,
aliquid bonum concedere dignetur, estque hic mode
cissimus orandi. 10. Per *Laudem*, quâ DEVM ob
sueras perfectiones & mirabilia opera, Hymnis & Ca
nitione Summi Regis excitemus. 11. Per *Grati
tutes morales præstantissinam censendam esse*, q
circa præcipuum objectum, nempe ipsum DEVM, aur
dem tanquam circa objectum formale quod (hocq
offerimus.

III. Ex quibus omnibus patet, Religionem in C
tutes morales præstantissinam censendam esse, q
circa præcipuum objectum, nempe ipsum DEVM, aur
dem tanquam circa objectum formale quod (hocq
offerimus.

tutum Theologicarum proprium est) sed circa objectum & finem cui versatur, & præterea singularem habet gratiam ad supernatura dona, gratiæque Homini imperandas, quæ sunt perfectissima instrumenta ad perfectionem, ipsamque adeo supremam felicitatem obtinendam.

IV. Pro ipso verò Religionis exercitio facilius peragendo, sequentia axioma, si bene ponderentur, non modice juvabunt. Primum, Numinis est cultus pulcherrimus optima viæ: quia scilicet hic cultus est purissimus, utpote omni notabiliori labore carens: Amplissimus, utpote omnia Hominis virtuosa opera complectens. Et longissimus, utpote toto vitæ tempore, & quidem etiam diu, noctuque durans. Secundum, Rectè novit vivere, qui rectè novit orare: quia per Orationem veram partim impetratur efficax & copiosa gratia ad rectè vivendum necessaria; partim percipitur gustus quidam vitæ spiritualis & cœlestis, atque adeo excitatur animus ad terrestres voluptates spernendas juxta notum axioma: *Gustato spiritu despit omnis caro.* Tertium, Sic nos visitat DEVS, sicut eum colimus: ita Ecclesia in Hymno Festi Corporis Christi precatur: *Sic tu nos visita, sicut te colimus:* quia cum Deus liberalissimus sit, nihil sibi gratis, præstatum esse permittit, atque adeo tantò liberaliorem se exhibet, quanto liberalius illi debitus cultus præstatur. Et hoc est, quod Christus Matt. 6. indicare voluit, dum dixit: *Quarite primum Regnum DEI, & iustitiam eius, & hac omnia adiuvantur vobis.*

§. II.

Quomodo Justitia ad jus suum Creatis rebus tribuendum inclinet.

I. Non minus verò Justitia ad jus suum Creaturis rationib[us] tribuendum inclinat; Hinc enim, sicut varii sunt tertiuli, ob quos iisdem jus suum tribuere vel conservare tenemur, ita variæ quoque Justitiae hujus lariū acceptæ species exurgunt. Nam 1. quia principalem inter Creaturas spirituales locum habent Cœlites, quibus ob singularem, quam in Cœlis adepti sunt, excellentiam, & pro nobis intercedentia potestatem singularis haud dubiè cultus & veneratio debeatur, pro hoc officio *Dulia*: respectu B. Virginis verò ob extraor-

